

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti senat)
z dne 26. januarja 2006*

V zadevi T-364/03,

Medici Grimm KG, s sedežem v Rodgau Hainhausnu (Nemčija), ki jo zastopa R. MacLean, solicitor, in E. Gybels, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa M. Bishop, zastopnik, ob sodelovanju G. Berrischa, odvetnik,

tožena stranka,

ob intervenciji

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopata N. Khan in T. Scharf, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

intervenientka,

* Jezik postopka: angleščina.

zaradi tožbe na podagi člena 235 ES in člena 288, drugi odstavek, ES glede nadomestila škode, ki jo je domnevno utrpela tožeča stranka zaradi prepovedi povratnega učinka Uredbe Sveta (ES) št. 2380/98 z dne 3. novembra 1998, ki spreminja Uredbo (ES) št. 1567/97 o protidampinški dajatvi na uvoz usnjenih ročnih torb z izvorom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 296, str. 1), delno razveljavljene s sodbo Sodišča prve stopnje z dne 29. junija 2000 v zadevi, Medici Grimm proti Svetu (T-7/99, Recueil, str. II-2671),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti senat),

v sestavi H. Legal, predsednik, P. Mengozzi, sodnik, in I. Wiszniewska-Bialecka, sodnica,

sodna tajnica: K. Andová, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. septembra 2005

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Uredba (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2331/96 z dne 2. decembra 1996 (UL L 317, str. 1) in z Uredbo

Sveta (ES) št. 905/98 z dne 27. aprila 1998 (UL L 128, str. 18) (v nadaljevanju: osnovna uredba), ustvarja glede dampainga pravni okvir, uporabljen v Skupnosti v času te zadeve, namreč 6. novembra 1998, dneva, ko je začela veljati Uredba (ES) št. 2380/98 z dne 3. novembra 1998, o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1567/97 o dokončni protidampinški dajatvi za uvoz usnjenih ročnih torb iz Ljudske republike Kitajske (UL L 296, str. 1).

2 Člen 1(1) osnovne uredbe določa:

„Protidampinška dajatev se lahko uporabi za vsak dampinški izdelek, katerega sprostitve v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.“

3 Člen 11(3) osnovne uredbe določa:

„Potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov je mogoče pregledati, kjer je to upravičeno, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali pa, pod pogojem, da je minilo smiselno dolgo časovno obdobje vsaj enega leta od uvedbe dokončnega ukrepa, na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali proizvajalcev Skupnosti, če ta zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.“

Vmesni pregled se začne, če zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dampainga in/ali da bi se škoda verjetno ne nadaljevala oziroma se ne bi spet pojavljala, če se ukrep odstrani ali spremeni, ali pa,

da obstoječi ukrep ni, oziroma ni več, zadosten, da prepreči dumping, ki povzroča škodo.

Pri izvajanju preiskave, o kateri govori ta odstavek, Komisija med drugim oceni, ali so se okoliščine glede dumpinga in škode bistveno spremenile ali če obstoječi ukrepi dosegajo želene rezultate pri odstranjevanju škode, ki je bila prej ugotovljena v zvezi s členom 3. V tem pogledu se pri končnem odločanju upoštevajo vsi relevantni in ustrezno dokumentirani dokazi.“

4 Odstavek 5 istega člena določa:

„Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav, razen tistih, ki se nanašajo na roke, se uporabijo za vsak pregled, ki se izvaja v skladu z odstavki 2, 3 in 4. Vsak tak pregled se izvede hitro in se običajno zaključi v 12 mesecih po dnevu začetka pregleda.“

5 Odstavek 6 istega člena določa:

„Preglede v skladu s tem členom Komisija začne po posvetovanju s Svetovalnim odborom. Kjer pregledi to upravičujejo, institucija Skupnosti, ki je odgovorna za uvajanje ukrepov, ukrepe prekliče ali obdrži v skladu z odstavkom 2 oziroma prekliče, obdrži ali spremeni v skladu z odstavkoma 3 in 4 [...].“

6 Odstavek 8 istega člena določa:

„Ne glede na odstavek 2 lahko uvoznik zaprosi za vračilo pobranih dajatev, kjer se pokaže, da je bila stopnja dampinga, na osnovi katere so bile dajatve plačane, odstranjena ali pa zmanjšana na raven, ki je nižja kot raven veljavne dajatve.

Ko zahteva vračilo protidampinskih dajatev, mora uvoznik Komisiji predložiti prošnjo. Prošnja se posreduje preko države članice z ozemlja, na katerem so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih od datuma, ko so pristojni organi na ustrezen način določili znesek dokončnih dajatev, ki naj se zaračunajo, ali od datuma, ko je bila dokončno sprejeta odločitev, da se poberejo zneski zavarovanja, dani v oblikičasne dajatve. Države članice nemudoma posredujejo prošnjo Komisiji.

[...]“

Dejansko stanje

7 Ta zadeva spada v okvir spora med tožečo stranko in Komisijo ter Svetom zaradi začetka veljavnosti Uredbe št. 2380/98.

8 Leta 1996 je Komisija uvedla protidampinski postopek v zvezi z uvozom usnjenih ročnih torb iz Ljudske republike Kitajske (UL 1996, C 132, str. 4). Niti tožeča

stranka, ki je uvozila usnjene ročne torbe, ki jih je izdelal Lucci Creation Ltd, družba s sedežem v Hongkongu, lastnica industrijskih podjetij na Kitajskem, ki izdeluje usnjene ročne torbe izključno za tožečo stranko v Skupnosti, niti Lucci Creation nista sodelovala v preiskavi Komisije.

- 9 Komisija je z Uredbo (ES) št. 209/97 z dne 3. februarja 1997 o začasni protidampinški dajatvi za uvoz določenih ročnih torb iz Ljudske republike Kitajske (UL L 33, str. 11), ki je začela veljati 4. februarja 1997, uvedlačasne protidampinške dajatve v višini največ 39 % na ta uvoz.
- 10 Z Uredbo (ES) št. 1567/97 z dne 1. avgusta 1997, ki uvaja dokončno protidampinško dajatev na uvoz usnjenih ročnih torb iz Ljudske republike Kitajske in zaključuje postopek glede uvoza plastičnih in tekstilnih ročnih torb iz Ljudske republike Kitajske (UL L 208, str. 31), ki je začela veljati avgusta 1997, je Svet uvedel dokončne protidampinške dajatve na uvoz usnjenih ročnih torb iz Ljudske republike Kitajske v višini največ 38 %. Lucci Creation, ki ni sodeloval v postopku, ni bil obravnavan posamično in uvoz njegovih izdelkov v Skupnost, ki ga je opravila tožeča stranka, je bil podvržen preostali stopnji v višini 38 %. Tožeča stranka ni izpodbijala Uredbe Sveta št. 1567/97.
- 11 13. septembra 1997, šest tednov po objavi Uredbe št. 1567/97, potem ko je bilo veliko proizvajalcev in izvoznikov iz Ljudske republike Kitajske v stiku s Komisijo, da bi zahtevali posamično obravnavanje, Komisija pa ni bila več sposobna obravnavati teh zahtev, ki so bile vložene po izteku roka, določenega za prvotno preiskavo, je Komisija objavila obvestilo, v katerem je pozvala proizvajalce in izvoznike k predložitvi podrobnosti, ki bi upravičevala uvedbo vmesnega pregleda protidampinških dajatev, uvedenih z Uredbo št. 1567/97 (UL C 278, str. 4). Lucci Creation se je

kot proizvajalec in izvoznik odzval temu obvestilu in Komisiji priskrbel zahtevane podatke.

- 12 Komisija je 13. decembra 1997 objavila obvestilo (UL C 378, str. 8), s katerim je formalno začela vmesni pregled protidampinških ukrepov, uvedenih z Uredbo št. 1567/97, čeprav po eni strani še ni potekel rok enega leta, določen s členom 11(3) osnovne uredbe, štet od uvedbe dokončnega ukrepa, v tej zadevi od sprejetja Uredbe št. 1567/97 z dne 1. avgusta 1997, in po katerem uvozniki ali izvozniki lahko zahtevajo od Komisije, podprto z dokazili, vmesni pregled, in po drugi strani dejstvo, da ni bilo sprememb okoliščin, ni moglo utemeljiti uvedbe vmesnega pregleda Komisije (sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. junija 2000 v zadevi Medici Grimm proti Svetu, T-7/99, Recueil, str. II-2671, v nadaljevanju: sodba Medici Grimm I, točka 83). Vendar je Komisija v svojem obvestilu navedla, da je bil obseg pregleda omejen na vprašanje posamičnega obravnavanja proizvajalcev in izvoznikov. Obdobje, predvideno za preiskavo, je bilo enako, kot je predpisano s postopkom, ki je privedel do sprejetja Uredbe št. 1567/97, namreč obdobje med 1. aprilom 1995 in 31. marcem 1996 (v nadaljevanju: obdobje preiskave).
- 13 Med to novo preiskavo je bil uvoz usnjenih ročnih torb, ki ni bil obravnavan posamično na podlagi Uredbe št. 1567/97 še naprej podvržen preostali protidampinški dajatvi v višini 38 %.
- 14 Med to isto preiskavo je tožeča stranka večkrat uveljavljala pisno pred Komisijo, da je treba podeliti povratni učinek Uredbi, ki naj bi bila sprejeta ob tej preiskavi, zlasti ker so se v njej uporabljeni podatki nanašali na isto obdobje kot podatki iz prvotne preiskave, končane ob sprejetju Uredbe št. 1567/97. Iz istega razloga je tožeča stranka prav tako večkrat zaprosila za vračilo protidampinških dajatev, ki jih je plačala od 3. avgusta 1997, ko je začela veljati Uredba št. 1567/97. Ravno tako je

razložila, da ni sprožila postopka za povračilo na podlagi člena 11(8) osnovne uredbe, ker je čakala, da se bodo novi ukrepi uporabili povratno.

- 15 Tožeča stranka je 17. avgusta 1998 na podlagi člena 11(8) osnovne uredbe pri nemških carinskih oblasteh vseeno vložila prvo prošnjo za povračilo v znesku 1.046.675,81 nemške marke (DEM), ki ustreza protidampinškim dajatvam, ki jih je plačala do tega dne.
- 16 Komisija je z dopisom z dne 14. septembra 1998 kot predhodnim odgovorom tožečo stranko obvestila, da je videti, da je bilo 15 vplačil v skupni vsoti 406.755,77 DEM izvedenih pred obdobjem šestih mesecev pred vložitvijo te prve prošnje za vračilo in torej niso mogla biti upoštevana na podlagi člena 11(8) osnovne uredbe.
- 17 V dokumentu o končni informaciji z dne 27. avgusta 1998 je Komisija potrdila, da sta tožeča stranka in Lucci Creation koristila stopnji dampainga v višini 0 %, in je zavrnila zahtevo tožeče stranke po povratni uporabi stopnje spremenjenih dajatev.
- 18 Svet je 3. novembra 1998 sprejel Uredbo št. 2380/98, iz katere izhaja, da glede proizvodov Lucci Creation, ki jih je uvozila tožeča stranka, med preiskavo dampainga ni bil ugotovljen in da je bil posledično Lucci Creation upravičen do individualne stopnje dampainga v višini 0 %. Vendar je Svet zahtevo po povratnem učinku zavrnil, pri čemer je svoje stališče utemeljil po eni strani s tem, da so ukrepi, sprejeti zaradi

preiskav v zvezi s pregledom, usmerjeni v prihodnost, in po drugi strani z dejstvom, da „bi to izvoznike, po tej preiskavi podvržene dajatvi, ki je nižja od preostale dajatve, nepravilno nagradilo za nesodelovanje v prvotni preiskavi“.

- 19 Tožeča stranka je 3. decembra 1998 pri nemških carinskih oblasteh vložila drugo prošnjo za povračilo v znesku 409.777,34 DEM, ki ustreza protidampinškim dajatvam, ki jih je plačala med 18. avgustom in 6. novembrom 1998.

- 20 Tožeča stranka je 12. januarja 1999 pri Sodišču prve stopnje vložila tožbo v zadevi, v kateri je bilo odločeno v sodbi v zadevi Medici Grimm I.

- 21 Komisija je 24. januarja 2000 sprejela odločbo glede dveh prošenj za povračilo protidampinških dajatev, ki ju je tega dne vložila tožeča stranka. Ta odločba ugotovi prošnjama za vračilo dajatev v skupni vsoti 1.049.697,38 DEM in zavrne zahteve v višini 406.755,77 DEM, ker so bile te dajatve plačane prej kot šest mesecev pred prošnjo za povračilo.

- 22 Okrog 30. marca 2000 so nemške carinske oblasti v korist tožeče stranke izvedle prvo vračilo protidampinških dajatev v vsoti 682.385,46 DEM. Ta znesek je znesek, ki je bil odobren z odločbo Komisije z dne 24. januarja 2000, pri čemer je bil narejen odbitek zneskov, ki so jih zadržale nemške oblasti ob pregledu uvoznih seznamov tožeče stranke.

- 23 Okrog 2. junija 2000 so nemške carinske oblasti vrnile dodatni znesek v višini 229.502,16 DEM, ki je predstavljal ponovno ovrednotene dajatve za obdobje od 17. februarja do 5. novembra 1998. To povračilo je bilo vseeno začasno, podvrženo pogoju, da naj bi bil izveden postopek revizije odločbe Komisije z dne 24. januarja 2000, predpisane v njeni točki 4. Tožeča stranka je torej 6. junija 2000 glede tega zneska vložila tretjo prošnjo za povračilo.
- 24 Sodišče prve stopnje je 29. junija 2000 izreklo sodbo v zadevi Medici Grimm I. Sodišče prve stopnje je s to sodbo razglasilo člen 2 Uredbe št. 2380/98 za ničnega, ker Svet glede uvoza tožeče stranke proizvodov Lucci Creation ni izvedel vseh posledic ugotovitev preiskave v zvezi s pregledom.
- 25 Potem ko je Sodišče prve stopnje ugotovilo, da dejstvo, da ni bilo sprememb okoliščin, ni moglo upravičiti začetka pregleda Komisije, je poudarilo, da se je Komisija odločila uporabiti isto obdobje preiskave kot ob uvedbi dokončnih dajatev z Uredbo št. 1567/97. Iz tega je sklepalo, da Svet ni začel pregleda veljavnih ukrepov, ampak je v resnici ponovno začel prvotni postopek. Posledično se institucije niso mogle sklicevati na cilje in namen postopka pregleda, da bi nasprotovale zahtevi tožeče stranke za povratni učinek posamične stopnje v višini 0 %, odobrene z Uredbo št. 2380/98.
- 26 Tako je Sodišče prve stopnje, ob tem da so institucije Skupnosti v okviru preiskave v zvezi s pregledom ugotovile, da manjka eden od elementov, na podlagi katerih so bile naložene dokončne protidampinške dajatve, presodilo, da se ni moglo šteti, da so bili pogoji, predpisani s členom 1 osnovne uredbe, izpolnjeni ob sprejetju Uredbe št. 1567/97 in da so bili ukrepi trgovinske zaščite proti uvozu Lucci Creation v Skupnost potrebni. Potem ko so ugotovile, da Lucci Creation ni izvajal dampinga med preiskavo, so morale institucije to ugotovitev šteti za povratno.

27 Sodišče prve stopnje je torej delno razveljavilo Uredbo št. 2380/98 v delu, v katerem Svet ni podelil povratnega učinka spremembi stopnje protidampinške dajatve, naložene tožeči stranki za uvoz proizvodov Lucci Creation. Sodišče prve stopnje je vseeno ohranilo v veljavi to uredbo, ki dopušča izvršitev sodbe, dokler institucije niso sprejele ukrepov.

28 Zoper to sodbo ni bila vložena pritožba.

29 22. januarja 2001 je Svet, ker je Komisija vložila predlog uredbe o spremembi Uredbe št. 1567/97, sprejel Uredbo (ES) št. 133/2001 o spremembi Uredbe (ES) št. 1567/97 glede dneva uporabe nekaterih protidampinških ukrepov glede uvoza usnjenih ročnih torb iz Ljudske republike Kitajske (UL L 23, str. 9) za uskladitev s sodbo v zadevi Medici Grimm I.

30 Člen 1 Uredbe št. 133/2001 dodaja naslednji pododstavek členu 3 Uredbe št. 1567/97:

„Glede usnjenih ročnih torb, ki jih je proizvedel Lucci Creation Ltd in uvozil Medici Grimm KG [...], se ničta stopnja dajatve uporablja od 3. avgusta 1997 dalje.“

31 Ta uredba je začela veljati 26. januarja 2001.

- 32 Okrog 9. februarja 2001 so zaradi sprejetja Uredbe št. 133/2001 nemške carinske oblasti izvedle dodatni vračili v višini 16.068,60 DEM in 120.369,64 DEM, ustrezno plačilom, zadržanim zaradi ponovnega ovrednotenja protidampinških dajatev, ki jih tožeča stranka dolguje za obdobje pred 17. februarjem 1998.
- 33 Okoli 9. februarja 2001 so nemške carinske oblasti izvedle zadnje vračilo v višini 425.115,90 DEM.

Postopek in predlogi strank

- 34 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 31. oktobra 2003, je tožeča stranka vložila to tožbo.
- 35 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. februarja 2004, je Komisija predlagala intervencijo v podporo Svetu v tem postopku. S sklepom z dne 6. maja 2004 je predsednik četrtega senata Sodišča prve stopne dopustil to intervencijo.
- 36 Z dopisom z dne 18. junija 2004 je Komisija Sodišču prve stopnje sporočila, da se je odpovedala vložitvi intervencijske vloge, vendar bi intervenirala v okviru ustnega postopka.
- 37 Po poročilu sodnika poročevalca se je Sodišče prve stopnje (četrty senat) odločilo začeti ustni postopek.

38 Stranke so podale ustne vloge in odgovore na ustna vprašanja Sodišča prve stopnje na obravnavi 14. septembra 2005.

39 Tožeča stranka predlaga, naj Sodišče prve stopnje:

- tožbo razglasi za dopustno;

- ugotovi, da je na podlagi člena 288, drugi odstavek, ES Svet odgovoren za škodo, ki ji je bila povzročena, in naloži Svetu plačilo škode in obresti v znesku 168.315 eurov ali vsak drug znesek, ki ga bo Sodišče prve stopnje presodilo kot primernega;

- Svetu naloži plačilo stroškov.

40 Svet predlaga, naj Sodišče prve stopnje:

- zavrne tožbo;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

41 Komisija predlaga, naj Sodišče prve stopnje zavrne tožbo.

Dopustnost

Trditve strank

- 42 Svet, ne da bi formalno ugovarjal nedopustnosti z ločenim aktom na podlagi člena 114 Poslovnika Sodišča prve stopnje, vseeno zatrjuje, da tožba ni dopustna. Vloga naj ne bi ustrezala zahtevam člena 21, prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča in člena 44(1)(c) Poslovnika iz dveh razlogov.
- 43 Prvič, tožeča stranka naj ne bi zadostno priskrbela podatkov, s katerimi bi se ugotovil skupnostni akt ali ravnanja, ki naj bi povzročila škodo, s tem, da je zaporedno pokazala na Uredbo št. 2380/98, opustitev Sveta, „nezakonita ravnanja Sveta ob [sprejetju]“ Uredbe Sveta št. 2380/98, ali „ohranitev“ protidampinskih dajatev. V nobenem primeru naj ne bi za vsako od teh dejanj natančneje določila razloga, zaradi katerega predstavlja zadostno izraženo kršitev zaščitnega pravnega predpisa in razloga, zaradi katerega ji je povzročilo škodo.
- 44 Drugič, tožeča stranka naj ne bi priskrbela zadostnih podrobnosti o pravnem predpisu ali o pravnih predpisih, ki naj bi jih Svet kršil. Tožba naj bi temeljila hkrati „na členih 1 in 15, na členu 11(3), na členu 7(1), na členu 9(4) [osnovne uredbe] in – na splošno – na ‚zaščiti na podlagi osnovne uredbe‘“. Glede tega naj tožeča stranka še vedno ne bi pojasnila, s čim naj bi Svet kršil vsako od teh določb niti kako je nameravala zaščititi svoje interese.
- 45 Tožeča stranka meni, da je njena tožba dopustna. Kot prvo naj bi škodo povzročilo sprejetje Uredbe št. 2380/98 in, podrobneje, zavrnitev Sveta, da bi izvedel vse posledice ugotovitev preiskave v zvezi s pregledom. Drugič, skupnostni pravni

predpis, ki naj bi bil kršen, naj bi bil pravno zadostno ugotovljen. Šlo naj bi za člen 1(1) osnovne uredbe, druge določbe osnovne uredbe, navedene v vlogi (člen 7 (1), člen 9(4) in člen 11(5)), pa so bile omenjene le, ker po mnenju tožeče stranke podpirajo temeljno načelo iz člena 1(1) osnovne uredbe.

- ⁴⁶ Dodaja, da bi moral biti razlog za nedopustnost, ki ga navaja Svet, zavržen na podlagi člena 46(1)(c) Poslovnika, saj se Svet ni formalno izrekel o dopustnosti tožbe, čemur Svet ugovarja z zatrjevanjem, da je njegov tožbeni predlog, da se tožba zavrne, zadosten.

Presoja Sodišča prve stopnje

- ⁴⁷ Najprej je treba pripomniti, da je ta tožba formalno vložena proti Svetu in ne proti Skupnosti. Kljub temu po ustaljeni sodni praksi dejstvo, da se proti sami instituciji vloži tožba na podlagi člena 288, drugi odstavek, ES, za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Skupnosti zaradi škode, ki jo je domnevno povzročila Skupnost, ne bi moglo povzročiti nedopustnosti tožbe. Dejansko se mora taka vloga šteti za vloženo proti Skupnosti, ki jo zastopa ta institucija (sodba Sodišča z dne 9. novembra 1989 v zadevi Briantex in Di Domenico proti EGS in Komisiji, 353/88, Recueil, str. 3623, točka 7, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 10. aprila 2002 v zadevi Lamberts proti Médiateur, T-209/00, Recueil, str. II-2203, točka 48).
- ⁴⁸ Glede dopustnosti razloga za nedopustnost, ki ga navaja Svet, čeprav člen 46(1)(c) Poslovnika določa, da mora odgovor na tožbo vsebovati predloge tožene stranke, ta člen ne razlikuje med predlogi glede dopustnosti tožbe in predlogi glede

utemeljenosti tožbe. Ta člen ne zahteva več od tožene stranke, da v predlogih natančneje navede prek trditev v besedilu svojega odgovora na tožbo, zaradi česar bi morale Sodišče prve stopnje sprejeti ali zavrnilo tožbo.

49 V tej zadevi je Svet izrecno navedel v besedilu svojega odgovora na tožbo, da bi po njegovem mnenju morala biti tožba zavrnjena kot nedopustna, in v predlogih tega odgovora, da je predlagal Sodišču prve stopnje, naj zavrne tožbo. Torej je treba trditev tožeče stranke o nedopustnosti razlogov za nedopustnost, ki jo navaja Svet, zavrniti (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 24. februarja 2000 v zadevi ADT Projekt proti Komisiji, T-145/98, Recueil, str. II-387, točki 67 in 69). Vsekakor spada razlog za nedopustnost, ki ga navaja Svet, med razloge za nedopustnost glede javnega reda in sodišče pazi nanj po uradni dolžnosti.

50 Torej je treba preučiti razlog za nedopustnost, ki ga navaja Svet.

51 Na podlagi člena 21, prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča, uporabljivega za Sodišče prve stopnje na podlagi člena 53, prvi pododstavek, omenjenega statuta, in člena 44(1)(c) in (d) Poslovnika Sodišča prve stopnje, mora vsaka vloga navesti predmet spora, tožbene predloge in povzetek tožbenih razlogov. Ta navedba mora biti zadosti razumljiva in natančna, da toženi stranki dopusti pripravo obrambe in Sodišču prve stopnje, da odloči o tožbi. Da bi se zagotovila pravna varnost in dobro upravljanje sodišča, morajo za dopustnost tožbe bistveni dejanski in pravni elementi, na katere se opira, vsaj na kratko, vendar povezano in razumljivo, izhajati iz besedila same vloge (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 6. maja 1997 v zadevi Guérin automobiles proti Komisiji, T-195/95, Recueil, str. II-679, točka 20, in z dne 3. februarja 2005 v zadevi Chiquita Brands in drugi proti Komisiji, T-19/01, ZOdl., str. II-315, točka 64).

- 52 Da bi zadostila tem zahtevam, mora zahteva za povrnitev škode, ki jo je domnevno povzročila skupnostna institucija, vsebovati podatke, ki dopuščajo ugotovitev ravnanja, ki ga tožeča stranka očita instituciji, razlogi zaradi katerih meni, da obstaja vzročna zveza med ravnanjem in škodo, za katero trdi, da jo je utrpela, ter vrsto in obseg škode (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 10. julija 1990 v zadevi Automec proti Komisiji, T-64/89, Recueil, str. II-367, točka 73, in v zadevi Chiquita Brands in drugi proti Komisiji, navedena zgoraj, točka 65).
- 53 V tej zadevi se obravnava samo ugotovitev ravnanja, ki se očita Svetu.
- 54 Glede akta, ki naj bi povzročil škodo, iz spisa jasno izhaja, in zlasti iz navedb v vlogi in repliki, da gre za sprejetje Uredbe Sveta št. 2380/98 in, podrobneje, za zavrnitev izvajanja, v tej uredbi, vseh ugotovitev preiskave ob njenem sprejetju. Posledično je treba zavriniti navedbo Sveta o razlogu za nedopustnost zaradi neugotovitve akta, ki naj bi povzročil škodo.
- 55 Glede ugotovitve pravnega predpisa, ki naj bi bil kršen, je res, da vloga napotuje ne samo na člen 1(1) osnovne uredbe, ampak tudi na člen 7(1), člen 9(4) in člen 11(5), s tem ko natančneje določa, da „imajo te določbe za cilj zaščito posameznikov pred arbitrarno in neupravičeno naložitvijo protidampinških dajatev, kadar niso izpolnjena tri bistvena merila“. Vseeno je tožeča stranka v repliki natančneje navedla, da uveljavlja le kršitev člena 1(1) osnovne uredbe in da so bile druge, v vlogi imenovane, določbe te uredbe navedene le za ilustracijo osnovnega načela tega člena. Glede na to in upoštevajoč, po eni strani, da je kršitev člena 1(1) osnovne uredbe navedla tožeča stranka v svoji vlogi, in, po drugi strani, da je dopuščeno, da tožeča stran natančneje navede svoj predlog v repliki (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62, Recueil, str. 197, 224), mora biti tudi razlog za nedopustnost, ki ga navaja Svet zaradi neugotovitve pravnega predpisa, ki naj bi bi ga Svet kršil, zavrjen.

- 56 Spis med drugim dokazuje, da je bil Svet sposoben zagotoviti prepoved nezakonitega ravnanja, ki se mu očita, in pravnega predpisa, ki naj bi bil kršen.
- 57 Iz navedenega izhaja, da je tožba dopustna.

Temelj

- 58 Najprej Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je ta tožba zahteva za povračilo škode na podlagi člena 235 ES in člena 288, drugi odstavek, ES.
- 59 Glede nepogodbene odgovornosti Skupnosti v smislu člena 288, drugi odstavek, ES izhaja iz ustaljene sodne prakse, da je povzročitev te odgovornosti podrejena izpolnitvi vseh pogojev, namreč nezakonitosti ravnanja, ki se očita institucijam, dejstva škode in obstoja vzročne zveze med domnevnim ravnanjem in uveljavljano škodo (sodba Sodišča z dne 29. septembra 1982 v zadevi Oleifici Mediterranei proti EGS, 26/81, Recueil, str. 3057, točka 16, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 16. marca 2005 v zadevi EnBW Kernkraft proti Komisiji, T-283/02, ZOdl., str. II-913, točka 84).
- 60 Če eden od teh pogojev ni izpolnjen, je treba tožbo v celoti zavrniti, ne da bi bilo treba preučiti druge pogoje za nastanek zadevne nepogodbene odgovornosti (zgoraj navedena sodba EnBW Kernkraft proti Komisiji, točka 85).

- 61 V tej zadevi je ugotovljeno, da je bila nezakonitost ravnanja, ki ga tožeča stranka očita Svetu, namreč sprejetje Uredbe št. 2380/98, ne da bi bil podeljen povratni učinek spremembi stopnje protidampinške dajatve, naložene proizvodom Lucci Creation, ki jih je uvozila tožeča stranka, ugotovljena s sodbo Medici Grimm I in da je v točki 87 te sodbe ugotovljeno, da je Svet kršil člen 1(1) osnovne uredbe.
- 62 Ta okoliščina vseeno ne zadošča, da bi se štelo, da je prvi pogoj za nastanek nepogodbene odgovornosti Skupnosti zaradi nezakonitosti ravnanja, ki se očita zadevni instituciji, izpolnjen. Dejansko glede tega pogoja sodna praksa zahteva, da je ugotovljena kršitev pravnega predpisa, katerega cilj je podelitev pravic posameznikom, zadostno izražena (sodba Sodišča z dne 4. julija 2000 v zadevi Bergaderm in Goupil proti Komisiji, C-352/98 P, Recueil, str. I-5291, točka 42).
- 63 Ob tem, da sta pogoja, vezana na naravo sklicevanega pravnega predpisa in resnost kršitve, kumulativna, je treba v okoliščinah te zadeve takoj preučiti vprašanje, ali ravnanje pomeni zadostno izraženo kršitev člena 1(1) osnovne uredbe Sveta.

Trditve strank

- 64 Tožeča stranka trdi, da je odločilno merilo za presojo, ali je kršitev prava Skupnosti zadostno izražena, očitno in resno nespoštovanje meja pooblastil za odločanje po prostem preudarku zadevne institucije Skupnosti. Ko je polje odločanja po prostem preudarku te institucije znatno omejeno ali pa ga sploh ni, lahko že kršitev prava Skupnosti zadošča za ugotovitev zadostno izražene kršitve.

- 65 V tej zadevi naj Svet ne bi mogel izvajati sklepov iz svojih ugotovitev in podeliti povratnega učinka sprejetim ukrepom, ne da bi razpolagal s poljem odločanja po prostem preudarku. Sodišče prve stopnje je o tem vprašanju že odločilo v točkah 85 in 86 sodbe v zadevi Medici Grimm I. Tako naj bi sodba v zadevi Medici Grimm I dokazala, da Svet ni razpolagal s pooblastilom do prostega preudarka za izvajanje vseh posledic pregleda in bi torej navadna kršitev skupnostnega prava zadostovala za ugotovitev zadostno izražene kršitve.
- 66 Trije dopolnilni podatki naj bi ilustrirali dejstvo, da je imel Svet malo, ali sploh ni imel, polja odločanja po prostem preudarku, ko je sprejel Uredbo št. 2380/98. Prvič, ta uredba naj bi imela omejena področje uporabe in obseg. Drugič, izvedeni pregled naj ne bi obsegal izbire ekonomske politike s strani institucij in torej malo, ali sploh nobenega, polja odločanja po prostem preudarku zunaj pregleda izvoznih cen v preiskavi sodelujočih kitajskih izvoznikov. Nasprotno naj bi ponovitev prvotnega obdobja za sprejetje Uredbe št. 1567/97 zavrnila postopek, primerljiv upravnemu postopku, ki izključuje običajno izbiro politike glede postopka običajnega pregleda. Tretjič, Uredba št. 2380/98 naj bi se omejila na ugotovitve analize podatkov, ki sta jih tožeča stranka in Lucci Creation v okviru njene preiskave posredovala Komisiji.
- 67 Tožeča stranka podredno dodaja, da naj bi Svet v vsakem primeru očitno in resno prekorachil meje polja odločanja po prostem preudarku, s katerim je razpolagal. Nespoštovanje varoval, ki jih podeljuje osnovna uredba, naj bi bilo očitno, ker Svet ni upošteval posledic ugotovitev preiskave, s tem, ko je hotel zaključiti preiskavo v zvezi s pregledom na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe, da bi se izognil učinkom ugotovitev te preiskave, medtem ko je bil postopek dejansko ponovna uvedba prvotne preiskave.
- 68 Kršitev varovalk, podeljenih z osnovno uredbo, naj bi bila hujša zaradi treh dejavnikov. Prvič, tožeča stranka naj bi pritegnila pozornost z dejstvom, da zavrnitev

podelitve povratnega učinka ugotovitvam Uredbe Sveta št. 2380/98 ni bila v skladu z namenom osnovne uredbe. Drugič, za tožečo stranko naj bi bile posledice zavrnitve predvidljive in Svet naj bi jih kljub temu kot nepomembne zavrnil. Tretjič, izbira, da se nadaljuje prvotno obdobje preiskave, bi morala pritegniti pozornost Sveta z neobičajnostjo postopka in bi se moralo zdeti očitno, da je bila Uredba Sveta št. 2380/98 sprejeta za pripravljenost na posebne okoliščine, za katere bi se lahko razumelo, da bi imele posebne posledice.

- 69 Dalje, obrazložitev Sveta, da bi se upravičila neuskladitev z ugotovitvami preiskave v zvezi s pregledom, naj bi ustrezale zlorabi pooblastila.
- 70 V vsakem primeru naj bi glede na dejstva v tej zadevi ravnanje Sveta pomenilo zadostno izraženo kršitev skupnostnega prava, saj je Svet vedel za dejstvo, da poizvedbe iz obdobja prvotne preiskave niso bile prej nikoli uporabljene za preiskave v zvezi s pregledom, povratni protidampinški ukrepi pa so v preteklosti že bili sprejeti in težave, na katere je naletel Svet, niso bile upoštevne pri presoji zakonitosti njegovih aktov.
- 71 Svet odgovarja, da če bi Sodišče prve stopnje presodilo, da je kršil pravni predpis, namenjen zaščiti tožeče stranke, naj ta kršitev ne bi bila zadostno izražena. Ali je kršitev skupnostnega prava zadostno izražena ali ne, bi se moralo presoditi ob upoštevanju zlasti kompleksnosti položajev, ki jih je treba urediti, težav pri uporabi in razlagi besedil in zlasti polja odločanja po prostem preudarku, ki ga ima avtor spornega akta. Razen tega naj bi bilo odločilno merilo za to, da se šteje, da je kršitev skupnostnega prava zadostno izražena, očitno in resno nespoštovanje omejitev pooblastila zadevne skupnostne institucije za odločanje po prostem poudarku. Če ta institucija ne razpolaga z znatno omejenim poljem odločanja po prostem preudarku,

ali z njim sploh ne razpolaga, bi lahko že kršitev skupnostnega prava zadostovala za ugotovitev zadostno izražene kršitve.

72 V tej zadevi Svet šteje, da je razpolagal s poljem odločanja po prostem preudarku glede vprašanja povratnosti Uredbe Sveta št. 2380/98.

73 Svet po eni strani poudarja, da je bilo njegovo stališče glede povratnega učinka Uredbe št. 2380/98 sprejeto po uvedbi preiskave v zvezi s pregledom na zahtevo držav članic, in po drugi strani, da se je tožeča stranka zaradi sprejetja te uredbe znašla v položaju, ki je ugodnejši, kot če ta preiskava ne bi bila uvedena. Uvedba preiskave v zvezi s pregledom naj bi tako bila izključno diskrecijski akt, ki je tožeči stranki dopuščal možnost odškodnine, ki je ne bi bila upravičena zahtevati, če se omenjena preiskava ne bi uvedla. Dejstvo, da institucije pri dodelitvi odškodnine tožeči stranki niso odločile prekomerno, naj se ne bi smelo šteti kot zadostno izražena kršitev, ki bi povzročila nepogodbeno odgovornost Skupnosti na podlagi člena 288, drugi odstavek, ES.

74 Podredno Svet zatrjuje tri dodatne argumente. Prvič, odločitev glede povratnega učinka Uredbe št. 2380/98 naj bi presojala, ali bi okoliščine preiskave v zvezi s pregledom dopuščale ali upravičevale odstopanje od splošnega pravila, po katerem so ukrepi, sprejeti zaradi preiskav v zvezi s pregledom, usmerjeni v prihodnost. Drugič, Svet naj ne bi namenoma prezrl rezultatov preiskave v zvezi s pregledom. Svet naj bi se spraševal, ali je možno podeliti povratni učinek Uredbi št. 2380/98, vedoč, da glede ponovne uporabe prvotnih podatkov v okviru pregleda ni podobnega primera in da je razumljivo, da se ugotovitve ne nanašajo na poznejše obdobje. Vendar je bilo sklenjeno, da taka rešitev glede na določbe, uporabljive pri preiskavi, in ob odsotnosti podobnega prejšnjega primera ni mogoča. Ne bi bilo mogoče domnevati, da se Sodišče prve stopnje z njim ne bi strinjalo. Ker je primer

izjemen, naj bi bilo tveganje napake večje. Poleg tega bi si z zavrnitvijo povratnega učinka le prizadeval uporabiti osnovno uredbo na nediskriminatoren način v položaju, za katerega ta uredba ni predpisala rešitve; uporaba pravnega predpisa po analogiji bi bila zelo kočljiva. Tretjič, dejstvo, da je tožeča stranka pritegnila pozornost institucij glede posledic prepovedi povratnega učinka Uredbe št. 2380/98, naj ne bi bilo pomembno, zlasti ker naj bi institucije zelo dobro vedele za to opozorilo, ampak naj bi preprosto sklenile drugačne.

- 75 Do nikakršne zlorabe pooblastila naj ne bi prišlo, saj je bila povratna uporaba zavrnjena, ker so ukrepi, sprejeti po pregledu, usmerjeni v prihodnost, in Uredba št. 2380/98 ni bila sprejeta z izključnim namenom ali namenom, da se doseže druge cilje od tistih, na katere se ne sklicuje.
- 76 V tej zadevi naj bi ravnanje pomenilo le „napačen, a upravičljiv pristop k nerazrešenemu pravnemu problemu“, ki naj ne bi povzročil nepogodbene odgovornosti Skupnosti v smislu člena 288, drugi odstavek, ES.
- 77 Komisija je med obravnavo zatrjevala, da je v tej zadevi Svet s sprejetjem Uredbe Sveta št. 2380/98 enostavno in namerno ublažil prenatančno in prestrogo Uredbo št. 1567/97, da bi pomagal strankam, kot je tožeča stranka. Ker osnovna uredba ne vsebuje določbe glede ponovne uvedbe postopka, naj bi bila preiskava v zvezi s pregledom uvedena v okviru člena 11(3) osnovne uredbe. Poleg tega naj bi sodna praksa institucijam priznala široko pooblastilo za prosto odločanje glede izbire obdobja preiskave. Institucije naj bi torej preprosto nameravale izvesti pregled veljavnih ukrepov. Le sodba v zadevi Medici Grimm I naj bi razkrila, da določbe osnovne uredbe glede pregleda niso bile uporabljive v tej zadevi. Kar zadeva nove in izjemne okoliščine, se ne bi moglo sklepati, da je Svet s tem očitno in resno kršil meje svojega pooblastila za prosto odločanje. V tej zadevi naj torej ne bi bilo

zadostno izražene kršitve skupnostnega prava, ki bi lahko imela za posledico nepogodbena odgovornost Skupnosti.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 78 Protipravno ravnanje, ki je v tej zadevi očitano, je v bistvu to, da v Uredbi št. 2380/98 Svet ni izvedel vseh posledic ugotovitev preiskave v zvezi s pregledom glede uvoza tožeče stranke proizvodov Lucci Creation, ker ni podelil povratnega učinka spremembe stopnje protidampinške dajatve za ta uvoz.
- 79 Iz ustaljene sodne prakse, in kot oopozarja tožeča stranka, je odločilno merilo za to, da je kršitev prava Skupnosti zadostno izražena, očitno in resno nespoštovanje omejitev pooblastila institucije Skupnosti za odločanje po prostem preudarku. Če zadevna institucija nima znatno omejenega polja odločanja po prostem preudarku ali je celo brez njega, lahko preprosta kršitev prava Skupnosti zadostuje za ugotovitev obstoja zadostno izražene kršitve (zgoraj navedeni sodbi Bergaderm in Goupil proti Komisiji, točke od 41 do 44, in EnBW Kernkraft proti Komisiji, točka 87). Zlasti ugotovitev nepravilnosti, ki naj jo običajno skrbna in vestna administracija v podobnih okoliščinah ne bi storila, dopušča sklepanje, da je ravnanje institucije pomenilo kršitev, ki povzroči odgovornost Skupnosti na podagi člena 288 ES (sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. julija 2001 v zadevi Comafrica in Dole Fresh Fruit Europe proti Komisiji, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 in T-225/99, Recueil, str. II-1975, točka 134).

- 80 Zato skupnostna ureditev nepogodbene odgovornosti Skupnosti upošteva tudi kompleksnost položajev, ki se urejajo, in težave pri uporabi ali razlagi besedil (sodbe Sodišča z dne 5. marca 1996 v zadevah *Brasserie du pêcheur* in *Factortame*, C-46/93 in C-48/93, Recueil, str. I-1029, točka 43, in z dne 10. decembra 2002 v zadevi *Komisija proti Camar* in *Tico*, C-312/00 P, Recueil, str. I-11355, točka 52).
- 81 Poleg tega se zaščita pravic, ki jih posamezniki uveljavljajo po skupnostnem pravu, ne more razlikovati glede na to, ali je za škodo odgovoren nacionalni ali skupnostni organ (zgoraj navedena sodba *Bergaderm* in *Goupil* proti Komisiji, točka 41). Torej je treba priznati, kot pri sporu glede odgovornosti držav članic za kršitev skupnostnega prava, da morata Sodišči Skupnosti, ki jima je predložena zahteva za povračilo, za ugotovitev, ali je kršitev skupnostnega prava s strani skupnostne institucije zadostno izražena kršitev, upoštevati vsa dejstva, ki določajo situacijo, ki jima je predložena, in da se med temi dejstvi pojavljajo zlasti stopnja razumljivosti in natančnosti kršenega predpisa in namernost ali neupravičljivost morebitne napačne uporabe prava (glej po analogiji sodbe Sodišča z dne 4. julija 2000 v zadevi *Haim*, C-424/97, Recueil, str. I-5123, točka 43, in z dne 4. decembra 2003 v zadevi *Evans*, C-63/01, Recueil, str. I-14447, točka 86).
- 82 Najprej je treba v tej zadevi določiti, ali je Svet ob sprejetju Uredbe št. 2380/98 razpolagal s poljem odločanja po prostem preudarku glede vprašanja povratnosti spremembe stopnje protidampinške dajatve za uvoz proizvodov *Lucci Creation*.
- 83 Sodišče prve stopnje je v točki 87 sodbe *Medici Grimm I* presodilo, da ko skupnostne institucije, ki v okviru preiskave v zvezi s pregledom ugotovijo, da ni enega od dejstev, na podlagi katerih so bile naložene dokončne protidampinške dajatve, ne more več šteti, da so bili ob sprejetju Uredbe št. 1567/97 izpolnjeni pogoji, predpisani v členu 1 osnovne uredbe in da so bili ukrepi trgovinske zaščite proti izvozu *Lucci Creation* v Skupnost potrebni. V takih pogojih so bile institucije dolžne izpeljati vse posledice izbire obdobja preiskave in bi morale, če bi ugotovile,

da Lucci Creation ni izvajal dampainga v omenjenem obdobju, posledicam te ugotovitve dati povratno uporabo.

- 84 Iz tega izhaja, da Svet, če je ugotovil, da Lucci Creation med preiskavo ni izvajal dampainga, ni bil upravičen naložiti protidampinskih dajatev na produkte, ki jih je uvažala tožeča stranka. Pravno gledano torej ni razpolagal s poljem odločanja po prostem preudarku in bi moral podeliti povratni učinek spremembi stopnje take dajatve.
- 85 Nasprotno trditve Sveta glede usmerjenosti v prihodnost ukrepov, sprejetih po preiskavah v zvezi s pregledom, ni mogoče sprejeti. Dejansko je Sodišče prve stopnje v sodbi Medici Grimm I razsodilo, da če je bilo obdobje preiskave za pregled pred sprejetjem Uredbe Sveta št. 2380/98 enako kot obdobje, ki se nanaša na postopek, ki je privedel do sprejetja Uredbe št. 1567/97, ne gre za postopek pregleda, ampak za ponovno uvedbo prvotne preiskave.
- 86 Poleg tega dejstvo, da bi uvedba preiskave, ki je privedla do sprejetja Uredbe št. 2380/98, lahko bila politično dejanje, odvisno od diskrecijske izbire, ob domnevi, da je utemeljena, ni pomembno, če ta izbira ni mogla učinkovati na obveznosti Sveta na podlagi osnovne uredbe.
- 87 Vendar neobstoj polja odločanja Sveta po prostem preudarku glede povratnega učinka Uredbe št. 2380/98 ne zadostuje, da bi se štelo, da je bila v tej zadevi kršitev člena 1(1) osnovne uredbe zadostno izražena, da bi imela za posledico odgovornost

Skupnosti. Dejansko je treba še na drugem mestu upoštevati kompleksnost položaja, ki se ureja, težave pri uporabi ali razlagi teh besedil, stopnjo razumljivosti in natančnosti kršenega predpisa in namernost ali neupravičljivost napačne uporabe prava.

- 88 V tej zadevi Svet v bistvu zatrjuje, da je storil upravičljivo napako, pri čemer okoliščine zadeve niso bile še nikoli podane, in da je šlo za dobro vero, ko se je odločil, da ne bo podelil povratnega učinka Uredbi št. 2380/98.
- 89 Glede tega je najprej treba poudariti, da iz Uredbe št. 2380/98 in iz postopka pred njenim sprejetjem izhaja, da naj bi institucije šteje, da je uvedena preiskava v zvezi s pregledom in ne da je ponovno uveden prvotni postopek. Le v sodbi v zadevi Medici Grimm I je bil pojasnjen pravni položaj in spremenjen postopek institucij.
- 90 Drugič, iz načel pregleda in zlasti iz člena 11(6) osnovne uredbe izhaja, da so ukrepi, sprejeti po preiskavah v zvezi s pregledom, usmerjeni v prihodnost, morebitni povratni učinek nekaterih predpisov pregleda pa je dovoljen le pod določenimi omejenimi pogoji, ki v tej zadevi niso bili izpolnjeni. Poleg tega podoben primer še ni bil podan.
- 91 Tretjič, uvodna izjava 19, drugi pododstavek, Uredbe št. 2380/98 jasno dokazuje, da Svet ni namenoma prezrl triditev, ki jih je predložila tožeča stranka pred sprejetjem Uredbe št. 2380/98 glede njenega povratnega učinka, ampak da je sklenil drugače, še preden jih je preučil.

- 92 Četrtrič, čeprav sprejetje Uredbe št. 2380/98 ni samo po sebi dopuščalo izbire gospodarske politike, je vseeno sprožilo zahtevno pravno vprašanje, brez predhodnega primera v sodni praksi, ki je bilo rešeno le, ko je Sodišče prve stopnje s sodbo v zadevi Medici Grimm I odločilo o zakonitosti navedene uredbe.
- 93 Petič, ni ugotovljeno, da bi Svet zlorabil pooblastila. Po ustaljeni sodni praksi je nezakonitost akta skupnostne institucije podana le, če je sprejet z izključnim ali vsaj odločilnim namenom doseči cilje, ki so drugačni od tistih, na katere se sklicuje (sodbe Sodišča z dne 25. junija 1997 v zadevi Italija proti Komisiji, C-285/94, Recueil, str. I-3519, točka 52, in Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2001 v zadevi T. Port proti Komisiji, T-52/99, Recueil, str. II-981, točka 53), in je zloraba pooblastil lahko ugotovljena le na podlagi objektivnih, upoštevnih in skladnih pokazateljev (zgoraj navedena sodba Sodišča prve stopnje z dne 24. aprila 1996 v zadevi Industrias Pesdaras Campos in drugi proti Komisiji, T-551/93, T-231/94 T-234/94, Recueil, str. II-247, točka 168, in v zadevi T. Port proti Komisiji, točka 53).
- 94 V tej zadevi tožeča stranka ni nikoli dokazala, da je Svet zavrnil podelitev povratnega učinka Uredbi št. 2380/98 z izključnim ali vsaj odločilnim namenom doseči druge cilje od tistih, na katere se ta uredba sklicuje.
- 95 Nasprotno je Svet zavrnil podelitev povratnega učinka Uredbi št. 2380/98 ne z izključnim ali odločilnim namenom, da bi zagotovil, da bi bili uvozniki, ki niso sodelovali v prvotni preiskavi, kaznovani in bi jim bilo odvzeto vračilo od njihovih protidampinskih dajatev, ampak ker je v pravnem in dejanskem okviru, kakršnega je bilo mogoče takrat razumno razbrati, Svet štel, da je bila dejansko sprožena preiskava v zvezi s pregledom in da so lahko ukrepi, ki jih je bilo treba sprejeti po njej, usmerjeni le v prihodnost. Utemeljevanje tožbe med prvotno preiskavo zaradi pospešitve v uvodni izjavi 8 Uredbe št. 2380/98 in določitev „izjemnosti“ te sodbe med drugim dokazujeta, da so bile institucije prepričane, da se začne pregled.

- 96 Sicer pa obrazložitev Sveta, s katero utemeljuje zavrnitev povratnega učinka Uredbi št. 2380/98, opisana v točki 18 zgoraj, ni upoštevana za analizo glede morebitne zlorabe pooblastil. Tudi če je ta obrazložitev nesporno neprimerna, je le drugotnega pomena v primerjavi s samo po sebi zadostno prvotno obrazložitvijo, po kateri so postopki pregleda, v okviru katerih je deloval Svet, po naravi usmerjeni v prihodnost.
- 97 Torej se v nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka, ne more šteti, da je Svet zlorabil pooblastila ali namerno kršil člen 1(1) osnovne uredbe.
- 98 V teh okoliščinah ni videti, da bi Svet kršil člen 1(1) osnovne uredbe na zadosti izražen način, da bi povzročil nepogodbeno odgovornost Skupnosti. Trditev tožeče stranke je torej treba zavrniti, ne da bi bilo treba preučiti, ali je namen te določbe podeliti pravice posameznikom.
- 99 V tej zadevi torej pogoj za povzročitev nepogodbene odgovornosti Skupnosti, povezane z ravnanjem zadevne institucije, ni izpolnjen, tožbo pa je treba zavrniti, ne da bi bilo treba preučiti druge pogoje, ki povzročijo omenjeno odgovornost.

Stroški

- 100 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi tožene stranke naloži plačilo stroškov.

101 Komisija kot intervenientka v skladu s členom 87(4) Poslovnika, po katerem države članice in institucije, ki so vstopile v postopek, nosijo svoje stroške, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Tožeča stranka nosi poleg svojih stroškov stroške Sveta.**
- 3. Komisija nosi svoje stroške.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 26. januarja 2006.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

H. Legal